

ISBN Non 046.

2014 - 2015

~~Digitized by srujanika@gmail.com~~
ebook.

06

ISBN : 978-81-926888-5-5

Gokhale Education Society's
**R. N. Chandak Arts, J. D. Bytco Commerce
& N. S. Chandak Science College,
Nashik Road - 422 101**

ISO 9001:2008 Certified • E-mail : cbcnashikroadcollege@gmail.com

NAAC reaccredited 'B' Grade • Website : www.cbccollege.in

Golden Jubilee Celebrations - 23rd Conference

PROCEEDINGS

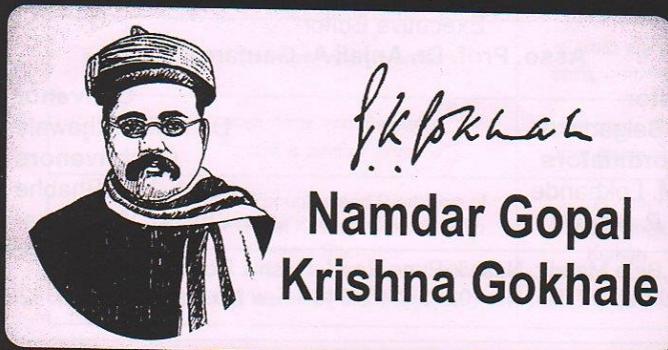
Two Day National Conference
on

"The Life and Mission of
Namdar Gopal Krishna Gokhale and the Importance
and Relevance of his Thoughts in Today's Times"

नामदार गोपाळ कृष्ण गोखले यांचे जीवनकार्य आणि त्यांच्या
विचारांचे आजच्या काळातील महत्त्व आणि उपयुक्तता

on
Monday, 1st & Tuesday, 2nd September 2014

Chief Editor : Prin. Dr. R. M. Kulkarni
Executive Editor : Dr. Anjali A. Gautam

Session - II
Sub Theme : G. K. Gokhale's political thoughts and spiritualization of politics

१	नामदार गोपाळ कृष्ण गोखलेंचे राजकारणाचे आध्यात्मिकरण विषयी विचार व समकालीन प्रस्तुता	प्राचार्य डॉ. जी. एन. चिंडे, पी. जे. पाटील	४४
८	नामदार गोपाळ कृष्ण गोखले यांचे जीवनकार्य आणि त्यांच्या विचारांचे आजच्या काळातील महत्व आणि उपयुक्तता	डॉ. सुलभा पाटील	४८
९	राजकारणाला अध्यात्मिकरण - परिसंपर्श करणारा भारतभक्तियांगी	डॉ. बी. एस. मुरादे	५१
१०	राजकारणाचे अध्यात्मिकरण - एक चिंतन	विजया विनायक धनेश्वर	५५
११	गोपाळ कृष्ण गोखले यांचे राजकीय विचार	डॉ. गणेश दत्तात्रेय गिरी	६०
१२	ना. गोखले प्रणित राजकीय अध्यात्मिकरणाची प्रासांगिकता	डॉ. सुनंदा वामनराव ठाकरे	६४
१३	गोपाल कृष्ण गोखले : शैक्षिक एवं राजनीतिक विचारधारा	डॉ. सीमा तुकाराम जाधव	६८
१४	राजकारणाचे अध्यात्मिकरण आणि त्याची गरज	डॉ. शुभदा रावळ-ठाकरे	७२
१५	ना. गोपाळ कृष्ण गोखले यांचे राजकीय विचार	सि. के. तळेकर, डॉ. हुमंत भूमकर	७५
१६	Influence of Gokhale's Political Thoughts On India	Vrushali Nitin Thorat	८०
१७	राजकारणाचे अध्यात्मिकरण, कायदेशीर राजकारण आणि ना. गोपाळ कृष्ण गोखले यांचे विचार - एक अभ्यास	संदिप बाळासाहेब सातभाई	८४
१८	नेमस्त राजकारणी - गोखलेंच्या दृष्टीकोनातून - राजकारणाच्या अध्यात्मिकरणाची आवश्यकता	स्मिता ओंकारराव माळवे	८९

Session - III**Sub Theme : G. K. Gokhale : An Educationist**

१९	नामदार गोपाळ कृष्ण गोखले यांचे शैक्षणिक विचार आणि कार्ये	प्राचार्य डॉ. राम कुलकर्णी	९३
२०	Select Thoughts of Namdar Gopal Krishna Gokhale on education	Dr. Mrs. S. T. Aurangabadkar	९६

२१	N
२२	-
२३	Shi
२४	Na
२५	N
२६	Ball
२७	Dr
२८	
२९	Go
३०	
३१	
Sub Th concepts of	
३२	Ball
३३	
३४	G
३५	
३६	:

दि. दिवसीय शास्त्रीय चत्यायित्र विटको कॉर्पॉरेशन
दि. १, २ अप्रैल २०१४.

२०१४-२०१५

ISBN: ९७८-८१-९२६८८८-५-५

प्रा. स्मिता आँकारराव माळवे

मराठी विभाग,

कै. बिंदू रामराव देशमुख कला व वाणिज्य महिला महाविद्यालय,

नाशिकराड

‘नेमस्त राजकारणी - गोखलेंच्या दृष्टीकोनातून - राजकारणाच्या अध्यात्मीकरणाची आवश्यकता’

उदारमतवादी ना. गोपाळकृष्ण गोखल्यांची राजकीय विचारसरणी पाश्चात्य आदर्श उदारमतवादी तत्वांवर आधारलेली होती. भारतीय राजकारणात क्रांतीकारक व जहाल मार्ग त्यांना मान्य नव्हता. फर्युसनला असतांना त्यांची व रानडयांची भेट झाली. रानडेंना गोखले गुरु मानत. उपजतच असलेल्या राजकारणाच्या गोडीला व्यासंगाची जोड मिळाली. आणि पुढे रानडयांनी तिला निश्चित दिशा दिली. पुढे १८९५ साली सार्वजनिक सभा टिळकांच्या ताव्यात गेली. चिटणीसपदी गोखले होते. सभेच्या कार्यात जास्त वाव नसल्याने १८९६ साली त्यांनी राजीनामा दिला. सार्वजनिक क्षेत्रात कार्य व किंतू वाढत होती. वाक्यातुर्याने सभा-समेलने व काँग्रेस अधिवेशने गोखले गाजवत होते.

डेवकन सभेमार्फत वेल्बी कमिशनसमोर साक्षीसाठी गोखले विलायतेस गेले. हा त्यांच्या कार्यातील एक महत्वपूर्ण टप्पा होय. ब्रिटिश सरकारचा वारेमाप खर्च, हिंदी प्रजेची आर्थिक अवनती, बहुसंख्या ब्रिटिश नौकर लाचखाऊ, भेदाभेद, उदासीन सरकार यांसारख्या अनेक मुद्यांना सप्रमाण आधार देऊन गोखल्यांनी वेल्बी कमिशनसमोर साक्ष दिली. उपाय सुचवले, दुरुस्त्या सुचवल्या. या साक्षीने ‘उदयोन्मुख लोकाग्रणी’ म्हणून गोखल्यांनी लक्ष वेधले.

■ विचारांतील परखडपणा-

१८९९ साली मुंबई इलाऱ्याच्या कायदेमंडळात टिळक यांना स्पर्धेत मागे टाकून गोखले निवडून आले. प्रतिपाद्य विषयांचा सखोल अभ्यास, बिनकाटेरी, प्रभावी वक्तृत्व यामुळे देशातील कायदेमंडळाच्या इतिहासात त्यांनी स्वतःचे स्वतंत्र स्थान निर्माण केले. दुष्काळ निवारण, अबकारी कायद्यातील सरकारधार्जिण्या दुरुस्तीस विरोध, शेतसान्यासंबंधीच्या कायद्याचे शेतकरी-कल्याण-विरोधी स्वरूप इ. विषयावर अत्यंत परखड विचार त्यांनी सप्रमाण मांडले. शेतसारा कायदा पसरा झाला तेव्हा त्यांनी सभात्याग केला. कायदेमंडळ इतिहासातील हा पहिला सभात्याग होय. ‘ब्रिटिश साम्राज्यातील एक विचारवंत मुत्सदी’ म्हणून गोखलेंची ओळख निर्माण झाली होती.

२६ मार्च १९०२ रोजी वरिष्ठ कायदेमंडळात केलेल्या पहिल्याच भाषणाने त्यांची किर्ती देशभर पसरली. ज्ञान, निर्भयता, तर्कशुद्ध युक्तीवाद कौशल्य, स्पष्ट व सुवोध प्रतिपादनशैली ही गोखल्यांची वैशिष्ट्ये होत.

Jan. 2015

14-15

पराम

१३. शेती संस्कृतीतील सार्वत्रिक अभावाची नोंद करणारी कविता / ११४
 - डॉ. रणधीर शिंदे
१४. कृपिसंस्कृतीचा नवा अथवाय मांडणारी कविता / १२०
 - डॉ. पी. विठ्ठल
१५. 'मायमातो'ने दिला मुजनशीलतेचा संस्कार / १२६
 - डॉ. वेण्णी घिरगळे
१६. मारा आणि मातीची सामर्थ्य उत्तराङणे
 मराठीतील सक्षम काव्य / १३६
 - डॉ. गहुल अशोक पाटील
१७. मातुबाबा जगयोष कविता काव्य / १५६
 - डॉ. कमल आहेर- कुवर
१८. कटकारी वेदेची समृद्ध-संपन्न गाथा - 'भुईशास्त्र' / १६३
 - अजय कांडर
१९. नव्या मराठी कवितेतील लक्षवेदी कविता / १६६
 - संजय भास्कर जोशी
२०. ऐश्वर्य पाटेकर यांची कविता : काही नोंदी, काही निरीक्षणे / १७०
 - प्रा. अजय देशपांडे
२१. मराठी मातीतील अस्सल देशी वाण / १८९
 - डॉ. सुदम राशेद
२२. ग्रामीण जगणे आणि आशाच्या अंगाने समृद्ध 'भुईशास्त्र' / १९५
 - प्रा. लता पवार
२३. जगण्याच्या खिलमातीचं 'भुईशास्त्र' / २०७
 - प्रा. राजेंद्र दुर्योगन मुंडे

संपादकीय मनोगत

'ऐश्वर्य पाटेकर आणि भुईशास्त्र...' एकाच नाण्याच्या दोन बाबू, ते जे जगते तेच 'भुईशास्त्र'मध्ये आलेय. त्यातील अस्सलतेमुळे पाटेकरांची कविता मता आवडते. कृपिसंस्कृतीचा नव्या अविष्ट असणारी ही व्यक्ती मात्र प्रत्यक्ष फारसी न भेण्यारी अनु फारसी न बोलणारी आहे. त्याच्या प्रत्यक्ष भेटी तशा बोटावर मोजण्याइतक्याच झाल्यात. निमित्त; विविध कविसंग्रहालये लिंबा काळवाचाचन स्पैर्हो त्यांची कविता ऐक्याच्याच... २००३ साली मी आयोजित केलेल्या राज्यातीलीय काळवाचाचन स्पैर्हेत त्यांच्या 'मास्तर मास्तर पाटी मुट्ठी' या कवितेता प्रगम पारितोत्तमे खिळाले आणि कृपिसंस्कृतीच्या दोन बाबू, ते जे अब्देल असणारा हा मुलगा पहिल्यांदा भेटला अनु काळवाचाचन लक्षात राहिला. नंतर २००३ साली नविकाचा आय. एम. ए. सभागृहात त्यांना अप्रकाशित साहित्याताचीच कवित्याच आय. वा. टिळक पुस्तकास्थानात आले. याच काळवाचाचन ज्ञेष्ठ कविंद्र डॉ. रेणु वारडे, साहित्यिक-कवी डॉ. फारस विडिटो, प्रा. लता पवार यांनी त्यांच्या कवितेते केलेले विरलेपण ऐकले. तोपर्यंत त्यांच्या पाच-सात कविता आणि दोनेक कथ्यावृत्तिरेखे त्यांने लेखन मतल फारसे मार्हीत नव्यते. दरम्यानच्या काळात, सहित्य 'सेतातील काही सहकाऱ्यांकंडू' ऐश्वर्य पाटेकर यांच्या जगण्या-भोजण्याविषयी आणि त्यांच्या कवितिविषयी माहिती मिळाले गेली. त्यांच्या जगण्याच्या पाशर्वभूमिक्यावर त्यांनी लिहिलेल्या कवितेबदलाची एक वेगाळीच ओढ माझ्या मनात निर्माण झाली. इकूळे अभ्यन्धन वर्तमानपैकी, नियाकालिके, दिवाळी अकांतुप त्यांच्या कैवित्यांपैकी कविता वाचवाला मिळत होत्या. बच्याच उद्दिश्याने त्यांच्या कवितेता संग्रह प्रकाशित होऊन बाजारात आला, तो मतल लक्ष उत्तम्य होईना म्हणून शेवटी प्रा. नितीन जाधव नावाच्या त्यांच्या एका मिवाकंडू तो मिळविला आणि घरी अल्याआल्या अधाशासारखा संतान वाचनु टाकला.

पाटेकर यांचे काळवाचने म्हणजे केवळ कविता नसून यांनी जगलेल्या, भोगलेल्या घटनांचा व्यापक पट आहे. कांदवीप्रमाणे हा व्यापक पट माझ्या

संपादकीय मनोगत ८५ ७

असते. आयुष्यभर मालकासाठी राबणाच्या बैलाचे मनेगत व्यक्त करताना कवी परवादान मागतो.

"सणामुदीला चंदी दे, औत न सांडवता तुझी शेती
 सालोसाल नेटकी करीन !

निकामी होता कलतानान नको, गोठाच्यात मरु दे !
 माझं व्यावूळ मरण तुझ्या डोळ्यात भरु दे..."

कवित्याची इयान राखवारा बैल शेवटी मालकाकडे 'गोठाच्यात मरण' मागतो. हे मरण मालक डोळ्यासामोर असताना यावे, ही बैलाची माफक असेक्षा हव्य हेतावृत्त टाकणारी आहे.

'भुईशास्त्र' या काळवाचन संशिखित विधान करतो येते; नव्यदोतीरी मराठी कवितेत स्तंत्राची एक वेदेची वाण निर्माण करणारा हा कवी साठेतीरी ग्रामीण कवितेची संवेदना ओलांडून नवी भूमिका, नवे प्रतिमा-संकेत, नव्या जीवन-जागिरा, नवे मूल्य प्राप्त करून देण्यात यशस्वी झाला आहे. 'मराठी मातीतील अस्सल देशी वाण' म्हणून या कवीकडे आणि त्याच्या 'भुईशास्त्र' संग्रहाकडे पाहाता येते.

ग्रामीण जगणे आणि आशाच्या
 अंगाने समृद्ध भुईशास्त्र

- प्रा. लता पवार

॥ १ ॥

कवी ऐश्वर्य पाटेकर यांचा 'भुईशास्त्र' हा पहिलाच कवितासंग्रह आहे. साहित्य अकादमीचा 'वुडा साहित्य पुस्तकार'ही या संग्रहाता मिळाला आहे. या कवितासंग्रहात विभाग आहेत. पैकी 'दृष्टांतपादे' विभागातील पाहिल्याच पाठ्यावाक्यांनांना यांग-यांगांने एकत्र वित्र आहेत. त्यात नांगाच्या फासाला डोकी अडकलेली आहेत. ती डोकी शेवटीच्यानी आहेत. या चिवास्तनच 'दृष्टांतपादे' मधील कवितांची अंदाज बांधता येते. शेवटीच्या संघर्षाचे दृष्टांत या कवितांमधून प्रकटवेले आहेत. व्यवस्था, पर्यावरण, समाज, माणसाचे लुच्यणा आणा चारही बाजूंनी संकेतात सापडलेल्या शेतकऱ्याच्या जीवाची व्याकूळ अंतर्गत आला आहे. या दुःख नित्यावेच या अव्यानि 'पाढे' असा शब्द योजण्यात आला आहे.

भुई, शेती, जल, माती यांच्याशी घट नाते जोडणारी ही कविता पोशिंची नवी गाथा त्याताना आपल्या आदिगम सुणा जपत भुईच्या शास्त्राची लिखावद करीत आतो. भुई आणि भावक मिळवून 'भूक' या समीकणाच्या चक्रात शेतकऱ्याची होपेळ चित्राणारी ही कविता कोसळणाऱ्या शेतकऱ्याची जगण्याची नवी येते.

'दृष्टांतपादे' मधील जास्तीत जारत कविता शेतकऱ्याची माणसांकडून झालेल्या फसव्युक्तीच्या वेदना व्यक्त करणाऱ्या आहेत. तर बाकीच्या कविता बदलाच्या पर्यावरणाने शेतीची दासळती व्यवस्था व्यक्त करणाऱ्या आहेत. पंढरपूर्वी विद्युत हे शेतकऱ्याचे आवादवात आहे, संतु तुकाराम हा सामाज्य माणसाला सवैत जवळचा वाटतो करण तुकारामांच्या भोवतीचा समाज, त्याच्यावर आलेली संकेत समाजान माणसांसारी साम्य दाखविणारी असल्याने संतु तुकारामांच्या अभंगात त्याचे प्रतिविव बापडतो. दुर्खाळ पडला, शेतीबाडी, गुरु-देवी गेली, व्यवसाय गेला, दिवाळे निघाले, वायका-मुले गेली तरी तुकारामाची विडुलशिर्दा ढलती नाही. आपल्यांप्रेताचे वास्तव-साय अभंगातु सांगणाऱ्या तुकारामाना या लोकांनी जगाही मुक्किल केले होते. ती अवस्था तुकारामाच्या 'रात्रेन अम्हा युद्धाचा प्रसंग' १ या अभंगातून व्यक्त केलेली